

دعا در طلب حاجت‌ها از خدای تعالی

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طَلَبِ الْحَوَائِجِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى

از دعاهای امام علیه السلام است در درخواست حاجت‌ها از خدای تعالی

اللَّهُمَّ يَا مُنْتَهَى مَطْلَبِ الْحَاجَاتِ وَيَا مَنْ عِنْدَهُ نَيْلُ الطَّلِبَاتِ

بار خدایا، ای آنکه درگاه تو آخرین مقصد حاجات است و تنها در نزد توست که به خواسته‌ها توان رسید.

وَيَا مَنْ لَا يَبِيعُ نِعْمَهُ بِالْأَثْمَانِ وَيَا مَنْ لَا يُكَدِّرُ عَطَايَاهُ بِالْإِمْتِنَانِ

ای خداوندی که در برابر نعمت‌هایت بهایی نستانی. ای خداوندی که زلال عطایت را به منت تیره نگردانی.

وَيَا مَنْ يُسْتَعْنَى بِهِ وَلَا يُسْتَعْنَى عَنْهُ وَيَا مَنْ يُرْغَبُ إِلَيْهِ وَلَا يُرْغَبُ عَنْهُ

ای خداوندی که همگان به تو بی نیاز شوند و کس را از تو بی نیازی نیست. ای خداوندی که همگان را به تو رغبت است و کس را رخ تافتن از تو میسر نیست.

وَيَا مَنْ لَا تُفْنِي خَزَائِنَهُ الْمَسَائِلُ وَيَا مَنْ لَا تُبَدِّلُ حِكْمَتَهُ الْوَسَائِلُ

ای خداوندی که هر چه خواهندگان از تو خواهند، خزاین نعمت فنا نپذیرد. ای خداوندی که ناموس حکمتت را هیچ وسیله‌ای و سببی دگرگون نسازد.

وَيَأْمَنُ لَّا تَنْقَطِعُ عَنْهُ حَوَائِجُ الْمُحْتَاجِينَ وَيَأْمَنُ لَّا يُعْنِيهِ دُعَاءُ الدَّاعِينَ

ای خداوندی که حاجت حاجتمندان از تو منقطع نشود. ای خداوندی که دعای دعاکنندگان به رنج نیفکند.

تَمَدَّحَتْ بِالْغِنَاءِ عَنِ خَلْقِكَ وَأَنْتَ أَهْلُ الْغِنَى عَنْهُمْ

به بی نیازی از آفریدگانت خود را ستوده ای و تو سزاواری که از آنان بی نیازی گزینی.

وَنَسَبْتَهُمْ إِلَى الْفَقْرِ وَهُمْ أَهْلُ الْفَقْرِ إِلَيْكَ

آفریدگانت را به نیازمندی وصف کرده‌ای و آنان را سزااست که به تو نیازمند باشند.

فَمَنْ حَاوَلَ سَدَّ خَلْتَهُ مِنْ عِنْدِكَ وَرَامَ صَرْفَ الْفَقْرِ عَنْ نَفْسِهِ بَكَ فَقَدْ طَلَبَ حَاجَتَهُ فِي مَظَانِّهَا وَأَتَى

طَلَبْتَهُ مِنْ وَجْهٍهَا

پس هر که بخواهد نیازمندی خویش را به خواهش از درگاه تو رفع کند و گرد بینوایی از چهره خود بیفشاند، حاجت خود از جایی خواسته که بایدش خواست و به دریافت مقصود از راهی رفته است که بایدش رفت.

وَمَنْ تَوَجَّهَ بِحَاجَتِهِ إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ جَعَلَهُ سَبَبَ نُجْحِهَا دُونَكَ فَقَدْ تَعَرَّضَ لِلْحِرْمَانِ وَاسْتَحَقَّ

مِنْ عِنْدِكَ فَوْتَ الْإِحْسَانِ

خداوندا، هر کس که حاجت به یکی از بندگان تو برد یا یکی از بندگانت را سبب روا شدن حاجت خود پندارد، جز حرمان نصیبی حاصل نکند و سزاوار است که تو احسان از او بازگیری.

اللَّهُمَّ وَلِيَّ إِلَيْكَ حَاجَةٌ قَدْ قَصَرَ عَنْهَا جُهْدِي

بار خدایا، مرا به تو حاجتی است که کوشش من از دست یافتن به آن قاصر آمده بود

وَتَقَطَّعَتْ دُونَهَا حِيلِي وَسَوَّلْتُ لِي نَفْسِي رَفْعَهَا إِلَى مَنْ يَرْفَعُ حَوَائِجَهُ إِلَيْكَ وَلَا يَسْتَغْنِي فِي طَلِبَاتِهِ
عَنْكَ

و راه‌های چاره به روی من بسته شده بود. نفس من مرا واداشت که برآوردن آن نیاز، از کسی خواهم که او خود به روا شدن حاجت نیازمند توست و برای دست یافتن به خواست‌هایش از تو بی‌نیاز نیست.

وَهِيَ زَلَّةٌ مِنْ زَلَلِ الْخَاطِئِينَ وَعَشْرَةٌ مِنْ عَثَرَاتِ الْمُدْنِيِّينَ

و این خود خطایی بود از خطاهای خطاکاران و لغزشی از لغزش‌های گنه‌کاران.

ثُمَّ انْتَبَهْتُ بِتَذْكَيرِكَ لِي مِنْ غَفْلَتِي وَنَهَضْتُ بِتَوْفِيقِكَ مِنْ زَلَّتِي وَرَجَعْتُ وَنَكَصْتُ بِتَسْدِيدِكَ
عَنْ عَثْرَتِي

سپس به هشدار تو از خواب غفلت بیدار شدم و به توفیق تو پس از لغزش بر پای خاستم و چون به صوابم راه نمودی دیگر به سر در نیامدم و باز گردیدم.

وَقُلْتُ سُبْحَانَ رَبِّي كَيْفَ يُسْأَلُ مُحْتَاجٌ مُحْتَاجًا وَأَنَا يَرْغَبُ مُعْدِمٌ إِلَى مُعْدِمٍ

گفتم: منزه است پروردگار من، چگونه نیازمندی دست‌نیاز به سوی نیازمند دیگر برد و چسان بینوایی به بینوای دیگر روی کند؟

فَقَصِدْتُكَ يَا إِلَهِي بِالرَّغْبَةِ وَأَوْفَدْتُ عَلَيْكَ رَجَائِي بِالثَّقَةِ بِكَ

پس، ای خداوند من، با رغبتی تمام آهنگ تو کردم و با اعتماد به تو روی امید به درگاهت آوردم

وَعَلِمْتُ أَنَّ كَثِيرَ مَا سَأَلْتُكَ لَيْسَ فِي وَجْدِكَ وَأَنَّ خَطِيرَ مَا اسْتَوْهَبْتُكَ حَقِيرٌ فِي وَسْعِكَ

و دریافتم که هر چه فراوان‌تر از تو خواهم باز هم در برابر توانگریت نا چیز است و بخشش را هر چه فزون‌تر خواهم در برابر گشادگی باب عطایت باز هم حقیر است

وَأَنَّ كَرَمَكَ لَا يَضِيقُ عَنْ سُؤَالِ أَحَدٍ وَأَنَّ يَدَكَ بِالْعَطَايَا أَعْلَى مِنْ كُلِّ يَدٍ

و کرم تو از سؤال هیچ سائلی به تنگنا نمی افتد و دست عطای تو فراتر از هر دست دیگر است.

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاحْمِلْنِي بِكَرَمِكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَلَا تَحْمِلْنِي بِعَدْلِكَ عَلَى الْإِسْتِحْقَاقِ

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و با من از کرم و عدل خود آن کن که فضل تو را در خور است نه استحقاق مرا.

فَمَا أَنَا بِأَوَّلِ رَاغِبٍ رَغِبَ إِلَيْكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَهُوَ يَسْتَحِقُّ الْمُنْعَ وَلَا بِأَوَّلِ سَائِلٍ سَأَلْتُكَ فَأَفْضَلْتَ عَلَيْهِ وَهُوَ يَسْتَوْجِبُ الْحَرَمَانَ

من نخستین کسی نیستم که سزاوار منع و طرد بودن و اکنون به تو رغبت یافت و تو به عطای خود او را نواختی. من نخستین کسی نیستم که مستوجب حرمان از درگاه تو بود و دست طلب به سوی تو دراز کرد و تو نومیدش نساختی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكُنْ لِدُعَائِي مُجِيبًا وَمِنْ نِدَائِي قَرِيبًا وَ لِتَضْرُعِي رَاحِمًا وَ لِصَوْتِي سَامِعًا

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و دعای مرا اجابت کن و به ندایم پاسخ گوی و به زاریهای من رحمت آور و آوازم را بشنو.

وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي عَنْكَ وَلَا تَبْتَّ سَبِي مِنْكَ وَلَا تُوجِّهْنِي فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَغَيْرِهَا إِلَى سِوَاكَ

مرا از خود نومید مکن، رشته پیوندم را با خود مگسل و در این نیاز که اکنون مراست، یا هر نیاز دیگر، به درگاه دیگرم مران.

وَتَوَلَّنِي بِنُجْحِ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي وَنَيْلِ سُؤْلِي قَبْلَ زَوَالِي عَنْ مَوْقِفِي هَذَا بِتَيْسِيرِكَ لِي الْعَسِيرِ وَ حُسْنِ تَقْدِيرِكَ لِي فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ

یاریم نمای که مطلبم برآید و حاجتم روا شود و به خواسته‌ام برسم، پیش از آنکه این مکان را ترک گویم بدان سان که سختیها را بر من آسان سازی و در هر کار آنچه را خیر من در آن نهفته است مقدر داری.

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً دَائِمَةً نَامِيَةً لَا انْقِطَاعَ لِأَبْدِهَا وَلَا مُنْتَهَى لِأَمْدِهَا

بر محمد و خاندان او درود بفرست، درودی پیوسته و دم افزون و بی انقطاع و ابدی.

وَاجْعَلْ ذَلِكَ عَوْنًا لِي وَسَبَبًا لِلنَّجَاحِ طَلِبَتِي إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ

و این درود را یاور من ساز و وسیله برآمدن حاجتم گردان، که تو فراخ نعمت و بخشنده ای.

وَمِنْ حَاجَتِي يَا رَبِّ

ای پروردگار من، حاجت من این است...

كَذَا وَكَذَا (وَتَذَكُرُ حَاجَتَكَ ثُمَّ تَسْجُدُ وَتَقُولُ فِي سُجُودِكَ)

(حاجت خود یاد کن و سر به سجده بگذار و بگویی)

فَضْلِكَ آسَنِي وَإِحْسَانِكَ دَلَّنِي فَأَسْأَلُكَ بِكَ وَمُجَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ أَنْ لَا تَرُدَّنِي خَائِبًا

فضل تو آسوده خاطر من گردانید و احسان تو مرا به سوی تو راه نمود، تو را به تو و به محمد و آل محمد (ص) سوگند می‌دهم که مرا نومید باز نگردانی.